

Çatal Newsletter #21, January 2015

Çatal Bülteni #21, Ocak 2015

2014 Season Review

Those who attended the excavations at Çatalhöyük in the summer of 2014 might have been forgiven for thinking they had come to the wrong site! The excavation methods used at the site have long been known to be slow and painstaking, the main tools being dental picks and small brushes. Some of the field staff did use such tools this year, but others found themselves amid mattocks, shovels, wheelbarrows and clouds of dust, returning to the dig house at the end of each day caked in sweat and grime. As the overall Çatalhöyük Research Project approaches its last years of excavation, the pace has quickened and the push is on to reach deeper levels and complete the digging of buildings.

The enhanced speed and scale of excavation certainly paid off in terms of our understanding the nature of buildings and building sequences at this 9,000 year old tell-site in central Turkey. We had always thought, and previous excavations have always found, that later buildings were built directly on top of earlier buildings. The focus on continuity of houses over many rebuilds and generations was very important at the site. But in digging beneath Building 77 we found something startlingly new. Instead of a precursor the same size and shape as Building 77, we found a massive, double-sized building with unprecedented thick walls. The current plan of the Neolithic buildings in the north part of the site makes it clear that the walls of Building 132 were unusually thick. And the building was so large that it was replaced by two buildings – the elaborate Building 77, and Building 108 to the south. We look forward to finishing the excavation of Building 132 in 2015 to see whether its large size is an indicator of special functions or status.

Immediately to the south of Building 132, we continued excavating Building 52 including its Space 90. We are gradually starting to understand the very complex life-history of this building – or rather complex of buildings. The sequence shows a clear

example of aggrandizing. Originally two smaller buildings, walls were knocked through and the floors of the main room expanded to produce one very large building. Other rooms were added on until there were eight rooms or spaces. This size of building, with so many rooms, is unusual, although the walls are of the normal width, unlike Building 132 to the north. Another instance of aggrandizing in this building is that a small platform edge into which wild sheep horns had been set was later increased in size to a large bench set with wild bull horns. In the later phase of occupation, a large bull's head and horns were set into the wall and 11 bull horns stacked above them. All this suggests a social unit intent on expanding in size and symbolism. But the functions in Building 52 were the same as in other buildings.

Nearby Building 77 we found Building 119. This has a very typical plan, one very similar to other buildings around it including Buildings 1 and 3. We now realize that most if not all buildings at Çatalhöyük had some form of paintings on their walls at some time during their occupation. Often these paintings were only visible for a short period of time before being covered over again in white plaster. Building 119 turned out to have paintings of an unusual sort in the northeast corner. We have found incised and impressed decoration on walls before, instead of the usual paintings on flat plaster. This was the first time we had found a hybrid technique in which both painting and impression into the plaster were used. But as usual the two to four layers of painting were only brief episodes in the longer-term life of the house.

We also excavated in the South Area in 2014 and here a large number of buildings were excavated leading to new discoveries of wall paintings. In particular, we worked hard and pushed through Building 43 in order to uncover the footprint of the underlying building. In these earlier levels we began to see a pattern that had not been clear before – that many of the buildings

View of the North Area showing Building 132 emerging in the foreground (photo: Jason Quinlan).
 Ön planda ortaya çıkartılmakta olan Bina 132 ve Kuzey Alanından bir görüntü.

were linked by crawl-holes, or by niches that cut into neighboring buildings. There seems to have been more connectivity between buildings early on, and this is allowing us to get a better handle on the complex stratigraphies of the buildings in this part of the site.

Ian Hodder, Stanford University

Worked bone tool from B.113 in the North Area (photo: Jason Quinlan).
 İşlenmiş hayvan kemiği alet, Kuzey Alanı, Bina 113.

Clay object from North Area (photo: Jason Quinlan).
 Kil obje, Kuzey Alanı.

Clay animal figurine from B.113 in the North Area (photo: Jason Quinlan).
 Kil hayvan figürini, Kuzey Alanı, Bina 113.

2014 Kazı Sezonunun Değerlendirmesi

Çatalhöyük'e 2014 kazı sezonunda gelenler tamamen yanlış bir kazı alanına geldiklerini düşünebilir! Kazı alanında bugüne kadar kullanılan yöntemler, küçük hassas dişçi aletleri ve fırçalarla uygulanarak oldukça yavaş ve zahmetli olmalarıyla ünlüdür. Bu sezon kazı alanında bir grup arkeolog bu yöntemle kazmaya devam ederken, bir başka grup sezonu kazma, kürek ve el arabalarıyla toz bulutunun içinde, kazı evine gün bitiminde kan ter içinde dönerek geçirdi. Çatalhöyük Araştırma Projesi, arazi çalışmalarının son yıllarına yaklaştığı için bu sezon hızını arttırmıştır. Ayrıca, binaların tüm katmanlardaki özelliklerini ortaya çıkartabilmek daha derin seviyelerdeki binalara inmeyi hedeflemektedir.

Hızlanarak ve çapı genişletilerek devam edilen kazılar, 9000 yıllık binaların yapısını ve tarihçesini anlamamız açısından oldukça verimli olmuştur. Daha önceleri geçmiş kazılardaki verilerin de etkisiyle, geç dönem binaların bir önceki binanın hemen üzerine yapıldığı düşüncesi hakimdi. Binaların farklı seviyelerde devamlılığı, üst üste yeniden inşa edilmesi ve yerleşimde yaşayan nesiller projenin ilgilendiği önemli konularıdır. Ancak, Bina 77'nin kazıları sonucunda yeni bir bilgiye ulaştık. Bina 77'den önce gelen yapı aynı büyüklükte ya da şekilde değildi. Bunun yerine çok büyük, Bina 77'nin 2 katı genişliğinde ve benzeri görülmemiş kalınlıkta duvarları olan bir binaya ulaştık. Bina 132 adı verilen binanın duvarları tüm diğer duvarlara nazaran daha kalındır. 2015 kazı sezonunda yapının büyüklüğünün özel bir amaç gösterip göstermediğini anlamak için yapının tamamını ortaya çıkartmayı planlamaktayız.

Bina 132'nin güneyinde Alan 90'nın da içinde bulunduğu Bina 52'nin kazılarına devam edilmiştir. Kademeli olarak bu binanın karmaşık tarihini ve bina kompleksinin yapısını anlamaya başlıyoruz. Birbirini izleyen aşamalarda binanın gittikçe genişlediği farkedilmektedir. İki küçük binanın duvarlarının yıkılması ve ana odanın zemininin genişletilmesiyle bir büyük bina yapılmıştır. Yeni odalar eklenilerek 8 kadar oda ve merkezi bir alandan oluşan bir bina oluşturulmuştur. Bu boyutta çok odalı bir bina kazı alanında rastlanılan bir durum değildir. Ancak, Bina 132'yle karşılaştırıldığında Bina 52'nin duvarları daha incedir ve bu açıdan kazı alanındaki diğer binalarla örtüşmektedir. Bir diğer genişletme çalışması binadaki küçük bir platformun köşesinde bulunan yabani koyun boynuzlarının üzeri kapatılarak buraya bir bankın yapılmış olması ve

yabani boğa boynuzlarının yerleştirilmesidir. Binanın geç dönem kullanımı süresince büyük bir boğa kafası ve boynuzları duvara asılmış ve 11 boğa boynuzu bu kafatasının üzerine sıralanmıştır. Tüm bu veriler bu binanın fiziksel olarak genişledikçe toplumsal bir mekan olarak ritüel sembolizminin de arttığına işaret etmektedir. Ancak, Bina 52 işlevsel olarak tüm diğer binalarla aynı özellikleri göstermektedir.

Bina 77'ye bitişik olarak Bina 119 bulunmuştur. Oldukça sık rastlanılan bir plana sahip olan yapıdır ve bu benzerlikler hemen komşusu olan Bina 1 ve Bina 3'ten de gözlenebilir. Çatalhöyük'teki neredeyse tüm binaların kullanım süreleri boyunca çeşitli şekillerde duvarlarının boyandığı bilgisine ulaşılmış bulunmaktayız. Çoğunlukla bu boyalar ve resimler kısa bir süre sonra yeni bir kat duvar sıvasının altında kalmaktaydı. Bina 119'un kuzeydoğu köşesinde sıradışı bir resmi ortaya çıkardık. Düz sıva üzerine boyanarak yapılmaktansa duvar önce oyulmuş ve sonradan boyanmıştır. Bu oyulma olarak görülen bezemeler önceden bulunmuş olsa bile, ilk defa oyulanın ve boyanın bir arada kullanıldığı ilk duvar resmi budur.

Güney Alanında devam ettirilen kazılar pek çok evin yeni duvar resimlerini ortaya çıkardı. Bu alanda özellikle, Bina 43 üzerinde yoğunlaşarak kendisinden önce gelen binanın hatlarını ortaya çıkartmaya çalıştık. Bu sene, erken seviyelerde daha sonra rastlamadığımız bir detayı belirlemiş olduk: pek çok bina emeklenerek geçilebilecek dar geçitlerle birbirine bağlıydı. Erken seviyelerdeki bu geçitler ve bina içlerinde görülen nişler kazı alanının bu kısmında yer alan stratigrafiyi daha kolay çözmemizi sağlamaktaydı.

Ian Hodder, Stanford Üniversitesi

Excavations in the North Area Kuzey Alanı Kazıları

Excavations in the South Area Güney Alanı Kazıları

This season work at the northern areas of the mound focused on 10 separate buildings and spaces and one trench within and immediately outside of the northern shelter. The excavation team within the North Shelter consisted of an international team of 29 excavators and students. Much of the work of this season focused on continuing excavations from previous years (B.52, B.77, B.102, B.108, B.114, B.119). Excavations that were initiated in 2012 but given a break in 2013 were continued in three areas (B.113, B.128, Sp.99). Finally, this season saw the commencement of work within two completely new areas (the B.129 and B.131 sequence and GT4).

This season excavations in the South Area continued focused once again upon excavation of the structures along the 'southern ledge' of the shelter (including Buildings 80, 89, 96 and 97), as well Buildings 43 adjacent to Mellaart's Shrine 10 Sequence. Some additional work was carried out in the Sp.470 and Sp.492 room fill sequence, as a continuation of the stratigraphic link required for the Bayesian Dating Program begun here in 2012. All of the work was concentrated within buildings, no open areas or courtyards were targeted. Most of these structures were thought to have been constructed at a broadly contemporary horizon approximately Hodder Level South O/P (Mellaart Level VI/VII).

2014'te Kuzey koruganında sürdürülen kazılar 10 binada, çeşitli alanlarda ve koruganın dışında höyüğün kuzeye bakan yamacında açılmış bir açmada gerçekleştirildi. Burada çalışanlar öğrenci ve arkeologlardan oluşan 29 kişilik uluslararası ekipti. 2014 yılında daha önceki yıllarda kazılmaya başlanılan B. 52, B. 77, B. 102, B. 108, B. 114, B. 119'da çalışmalara devam edildi. 2012 yılında başlatılan ancak 2013'te ara verilen B. 113, B. 128 ve Alan 99'daki kazılar da devam ettirildi. Ayrıca, bu kazı sezonunda B. 129 ve B. 131 ile GT4 adı verilen höyüğün kuzeye bakan yamacında bir açma açılarak bu 3 alanda kazılar başlatıldı.

Güney Alanındaki çalışmalar bu kazı sezonunda yine koruganın güney sınırına yakın yapılarda devam ettirildi. B. 80, B. 89, B. 96 ve B. 97'in yanı sıra Mellaart'ın 10 numaralı tapınak olarak adlandırdığı yapının bitişiğindeki Bina 43'te kazılar gerçekleştirildi. Alan 470 ve Alan 492'deki dolgu toprak kaldırılarak 2012 yılında başlatılan kazı alanındaki farklı tabakaların tarihlendirilmesinin Bayesian tarihlendirme yöntemiyle hata içermeksizin yeniden gerçekleştirilmek üzere bu alanlardaki yapı kalıntılarından C14 örnekleri toplanmıştır. Tüm çalışmalar binaların içinde gerçekleştirilmiş olup herhangi bir açık alanda ya da bina dışı bir birimde kazı yapılması planlanmamıştır. Kazıların gerçekleştirildiği binaların çoğunluğunun yaklaşık olarak Hodder Güney Seviyesi sınıflandırmasında O/P (Mellaart VI ve VII seviyesi) kategorisinde bulunduğu düşünülmektedir.

Burcu Tung
University of California, Merced
California Üniversitesi, Merced

James Taylor
University of York
York Üniversitesi

Excavations in the TPC Area TPC Alanı Kazıları

This year fieldwork in the TPC Area was concentrated in Trench 4. It is placed between Trenches 1 and 2, directly to the north, and Trench 3, directly to the south – both excavated in the previous years. Trench 4 is located on the southwest slope of the southern prominence of Çatalhöyük East.

An overall goal of the excavation of TPC Area is to link the stratigraphy of the TP sequence, excavated in the year 2001-2008, to the stratigraphy of the South Area. It further aims to recognize architecture, burial practice, pottery and obsidian manufacture and use, subsistence, landscape use, etc. in the period between the end of the South Area sequence (Building 10 in Level South T) and the beginning of the TP sequence (Building 81 in Level TP M).

Bu kazı sezonunda TPC alanındaki kazılar Açma 4'te yoğunlaştırılmıştır. Daha önce kazıların gerçekleştiği Açma 1 ve Açma 2'nin kuzeyinde ve Açma 3'ün güneyinde konumlanan Açma 4'de bu yıl ilk defa çalışılmıştır. Açma, Doğu Höyüğün güneybatı yamacında yer almaktadır.

TPC kazıları, 2001-2008 yılları arasında kazılan TP alanına ait stratigrafinin Güney Alanındaki stratigrafiyle arasındaki ilişkiyi anlamak üzere gerçekleştirilmektedir. Ayrıca, buradaki mimari doku, gömme adetleri, çanak çömlek ve obsidyen yapımıyla kullanım, geçim kaynakları, arazi kullanım yapısının Güney Alanındaki son yerleşim seviyesi (Bina 10, Güney Seviye T) ve TP Alanındaki başlangıç seviyesi (Bina 81, TP Seviye M) arasındaki süreçte nasıl şekillendiğinin bilgisini edinmek üzeredir.

Patrycja Filipowicz, Katarzyna Harabas and Jędrzej Hordecki
Poznań University Poznań Üniversitesi

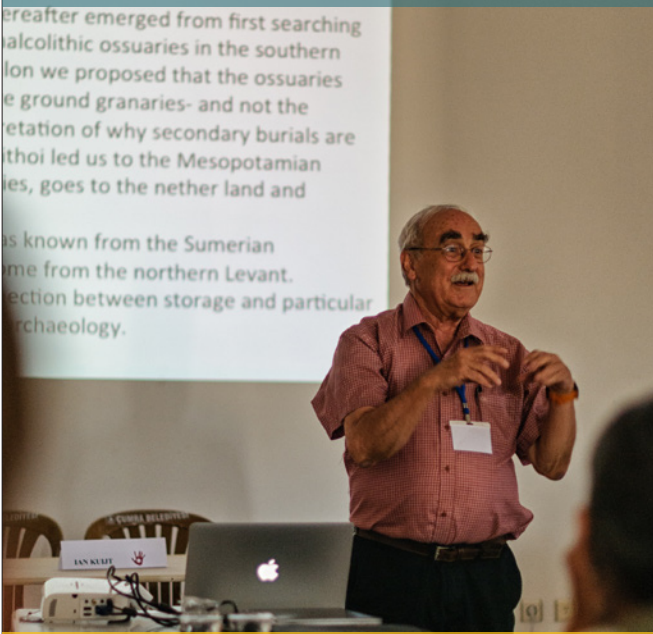
Excavations in the GDN Area GDN Alanı Kazıları

A full season of excavation took place in the newly designated Gdansk (GDN) Area to the north of the TPC Area. The aim of this work is to reexamine the structural and socio-spatial characteristics of Late Neolithic buildings that were originally unearthed here in the 1960's by James Mellaart. In particular, the goals are: (1) to reassess the plans of buildings that were assigned by Mellaart to building levels I-III; (2) to reexamine the architectural and structural character of the re-excavated buildings and collate the results with those from other research areas, namely TP and TPC; (3) to reanalyze the stratigraphic relationships between the buildings not only to challenge the settlement layout argued by Mellaart but also to produce more accurate data for the radiocarbon dating programme.

TPC Alanının kuzeyinde gerçekleşen kazılarda tüm kazı sezonu boyunca çalışmalara devam edilmiştir. Gdansk (GDN) adı verilen alandaki çalışmalar 1960larda James Mellaart tarafından ortaya çıkartılan geç Neolitik dönem binalarının yapılarını ve toplumsal-mekansal karakterini araştırmak üzere gerçekleştirilmektedir. Amaçlarımızı üç başlık altında toplayabiliriz. 1) Mellaart'ın Seviye I-III arası konumlandığı bina planlarını değerlendirmek üzere yeniden planlarını çıkartmak. 2) Binaların yapısal karakterlerini değerlendirerek sonuçları TP ve TPC alanlarındaki verilerle birleştirmek. 3) Mellaart tarafından ortaya konan yerleşim planını yeniden inceleyerek geçmişte yapılmış plan hatalarını düzeltmenin yanı sıra radyokarbon tarihlendirme çalışmaları için daha güvenilir veriler toplayarak binalar arasındaki stratigrafik ilişkiyi yeniden tanımlamak.

Marek Barański

Conferences

Konferanslar

Two conferences were held at the site, running back to back in the seminar room in the dig house. Both international in scope, the first dealt with 'Religion, History and Place in the Origin of Settled Life', funded by the Templeton Foundation, and the second with 'Social and Economic Changes in the Second Half of the 7th Millennium in the Near East' funded by the Polish Research Council. Participants included Ofer Bar-Yosef (Harvard University), Nigel Goring-Morris (Hebrew University of Jerusalem), Rosemary Joyce (UC Berkeley), Ian Kuijt (University of Notre Dame) and Mihriban Özbaşaran (Istanbul University). In addition, in mid September, the team organized a session at the annual conference in Istanbul of the European Association of Archaeologists. The whole-day session, on the topic of the ways in which as a team we 'assemble' arguments from many strands of data, was well received and attracted much interest. Also at the conference venue in Istanbul Technical University, a team from one of our main sponsors, Yapı Kredi, put on a wonderful exhibit about the project, its results and the communities it works with. The exhibit attracted a good amount of interest and press coverage.

Kazı alanı seminer salonunda arka arkaya iki konferans gerçekleştirilmiştir. Her ikisi de uluslararası olan bu konferanslardan ilki olan "Yerleşik Hayatın Başlangıcında Din, Tarih ve Mekan" Templeton Vakfı tarafından desteklenerek, ikincisiyse "Yakın Doğu'da 7. Binyılın İkinci Yarısında Toplumsal ve Ekonomik Değişiklikler" Polonya Bilim Akademisi tarafından desteklenerek gerçekleştirilmiştir. Ofer Bar-Yosef (Harvard Üniversitesi), Nigel-Goring-Morris (Jerusalem Hebrew Üniversitesi), Rosemary Joyce (UC Berkeley), Ian Kuijt (Notre Dame Üniversitesi) ve Mihriban Özbaşaran (İstanbul Üniversitesi) katılımcılardan bazılarıydı. Ayrıca, Eylül ayı ortalarında Avrupa Arkeoloji Birliği tarafından İstanbul'da gerçekleştirilen yıllık kongrede kazı ekibi tarafından bir gün boyu farklı oturumlarda devam etmiş tartışmalar ve sunular gerçekleştirilmiştir. Tüm gün süren oturumlar farklı açılardan Çatalhöyük'teki verileri değerlendirip bir araya getirmek üzere yapılandırılmıştır. Oldukça ilgi toplayan oturumların yanı sıra kazı projemize desteklerini uzun yıllardır esirgemeyen Yapı ve Kredi Bankası tarafından organize edilen mükemmel bir sergi hazırlanmıştır. Kazı projesinin tarihçesi, kazıdan elde edilen sonuçlar ve kazının birlikte çalıştığı uluslararası ekibi ve yöre halkının katılımını tanıtan sergi hem kongre katılımcıları hem de medya tarafından ilgi görmüştür.

2014 Research Projects 2014 Araştırma Projeleri

Microwear analysis of stone tools

As part of the Marie Curie Project CRAFTS conducted by Christina Tsoraki at Leiden University, a project focusing on the microwear analysis of different ground stone categories commenced in 2014. Tsoraki's project (*Crafting Networks in Early Farming Societies: Tracing the Residues of Neolithic Activities Through the Study of Stone Artifacts*) investigates the role of technology in the development of social networks in early farming societies through an interdisciplinary research strategy that integrates stone technology and functional analysis with a wide range of other inorganic and organic materials (e.g. plants, animal bones, pottery, shells). Employing different social units of analysis such as households, neighborhoods, larger corporate groups, the project investigates the location and nature of craft and food-processing activities in early farming societies. Among the main objectives of the project are to: a) explore how the interactions afforded by technological processes may have contributed to the sharing of knowledge, materials and techniques among social groups (learning networks), and b) investigate the role of household- and community-based practices in creating and sustaining technological and social networks.

Taş Aletlerde Mikro-Aşınma Analizleri

Leiden Üniversitesi'nden Christina Tsoraki tarafından Marie Curie Projesi CRAFTS dalı çerçevesinde yürütülen araştırma 2014 yılında başlamış olup farklı kategorilerdeki öğütme taşlarında gerçekleşen mikro aşınmaları incelemektedir. Tsoraki'nin projesi (*Erken Tarım Toplamlarında Bağlantı Ağlarının Oluşumu: Taş Aletlerde Neolitik Dönemdeki Aktivitelerin Bıraktığı İzlerin Araştırılması*) erken tarım toplumlarında toplumsal bağlantıların oluşumu sürecine teknolojinin katkısını araştırmak üzere taş aletlerin üretimi ve kullanımı sırasında organik ve inorganik malzemelerin (bitki, hayvan kemiği, çanak çömlek ve deniz kabuğu) üzerinde bıraktığı aşınmaları incelemektedir. Tek bir ev içinde, birkaç ev arasında ve daha geniş çaplı yerleşme içinde dağılmış olarak farklı toplumsal birimleri ele alıp üretimin ve yiyecek hazırlama nerelerde gerçekleştiği ve bu birimler arasında nasıl bir bağ kurulduğunu araştırmaktadır. Projenin iki temel amacı bulunmaktadır. İlki taş alet üretim süreçleriyle toplumsal gruplar arasında malzeme ve teknik bilginin yayılımını incelemektir. İkinci amacıysa, üretim ve üretimin sürdürülmesinin toplumsal bağların oluşumuna nasıl bir katkı sağladığının araştırılmasıdır.

Christina Tsoraki, Leiden University Leiden Üniversitesi

Conservation at Çatalhöyük

The 2014 season was great season for the conservation team. Site and artifact conservation was effectively carried out in collaboration with the Çatalhöyük Research Project, conservation students and a member of staff from Cardiff University Phil Parkes, as well as volunteers Flavia Ravaioli and Mehmet Mertek. The major conservation activities included the maintenance and monitoring of the earthen architecture in the North, South, and TPC Areas; wall paintings were exposed and block lifted, as well as other imprinted earthen materials. In the laboratory the team carried out the conservation of faunal bones and other small finds. A GIS intergraded condition survey was developed and carried out on all the exposed walls of the site. Initial research has begun examining the temperature and humidity cycles inside the shelters. Further research into finding a suitable long-term capping solution for the eroding mud-brick walls was carried out in B.5 in the North Area and B.4 in the South Area.

Çatalhöyük'te Konservasyon Çalışmaları

2014 kazı sezonu konservasyon ekibi için oldukça önemliydi. Çatalhöyük Araştırma Projesi'nin diğer ekip üyeleriyle, Cardiff Üniversitesi Konservasyon bölümü hocalarından Phil Parkes ve öğrencilerinin yanı sıra çalışmalara gönüllü olarak katılan Flavia Ravaioli ve Mehmet Mertek'in de ortak çalışmalarıyla kazı alanında konservasyon ve laboratuvarında buluntu konservasyonu işlemleri başarıyla gerçekleştirilmiştir. Arazideki başlıca çalışmalar Kuzey, Güney ve TPC alanlarındaki toprak mimari dokunun koruma altına alınması, duvar resimlerinin ortaya çıkartılması ve bloklar halinde kaldırılmasının yanı sıra şekil verilmiş mimari öğelerin de koruma altına alınmasından oluşmuştur. Laboratuvar çalışmalarıysa hayvan kemiklerinin ve diğer küçük buluntuların koruma altına alınmasından oluşmuştur. GIS destekli durum (korunma ve bozulma) tetkiki geliştirilerek ortaya çıkartılan duvarlarda gerçekleştirilmiştir. İlk tetkik koruganlar altındaki sıcaklık ve nem döngülerini tespit etmek olmuştur. Kuzey Alanında B.5'te ve Güney Alanında B.4'te erozyona uğrayan kerpiç duvarları uzun dönem koruma altına almak amacıyla gerçekleştirilecek duvar kaplama yöntemleri uygulanmıştır.

Ashley Lingle, Cardiff University Cardiff Üniversitesi

Acknowledgments

We would like to thank the Directorate General in Ankara for their support and the British Institute at Ankara under whose auspices the project works in Turkey. We would also like to extend our thanks to our temsilci Sevgi Gürdal. An international team now based in Stanford University (USA) has undertaken archaeological research at Çatalhöyük since 1993, with a permit granted by the Ministry of Culture and Tourism, and under the auspices of the British Institute at Ankara. We are especially grateful to the General Director of Monuments and Museums.

The main sponsors of the project are Yapı Kredi, Boeing and Koçtaş. Other sponsors are Shell and Konya Şeker. Funding for the project in 2014 has also been received from the Templeton Foundation, British Institute of Archaeology, Imitatio (The Thiel Foundation), Kaplan Foundation, Turkish Cultural Foundation, Foundation for Polish Science, SUNY Buffalo, Stanford University and the Stanford Archaeology Center. The project also wishes to thank Ömer Koç for his continued support.

The institutional partners of the project are Selçuk University, Stanford University, University College London, Oxford University, İstanbul University, York University, Middle Eastern Technical University, Ege University, SUNY Buffalo, Duke University, Cardiff University and Newcastle University.

This newsletter has been compiled by Scott Haddow, drawn from the 2014 Archive Report (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Turkish translations were provided by Yıldız Dirmit.

Teşekkürler

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne destekleri ve projenin hayemelerinde yürütüldüğü Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne de her türlü desteklerini esirgemediği için teşekkürleri bir borç biliriz. Ayrıca, 2014 yılında kazımıza temsilci olarak katılan Konya Müzesi arkeoloğ Sevgi Gürdal'a da teşekkürlerimizi sunarız. Stanford Üniversitesi (ABD) merkezli olarak uluslararası bir ekiple yürütülen kazı araştırması Çatahöyük'te 1993 yılından beri Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın izni ve Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nün hayemesinde devam ettirilmektedir. Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürü, Abdulah Kocapınar'a da destekleri için özellikle teşekkür etmek isteriz.

2014 yılında kazı projemize sponsor olarak Yapı Kredi ve Boeing'in yanı sıra Koçtaş da desteklerini sunmuştur. Diğer sponsorlarımız Shell, Çumra Şeker Fabrikası'dır. Ayrıca, Templeton Vakfı, Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü, Kaplan Vakfı, Thiel Vakfı bünyesindeki Imitatio grubu, Türk Kültür Vakfı, Polonya Bilim Akademisi, SUNY Buffalo Üniversitesi, Stanford Üniversitesi ve Stanford Arkeoloji Merkezi'nin destekleri kazı projesinin yürütülmesini maddi olarak mümkün kılmıştır. Projemiz, Ömer Koç'a süregelen desteklerinden dolayı teşekkür etmeyi bir borç bilmektedir.

Çatalhöyük Araştırma Projesi'ne akademik olarak katılımcı olan kurumlar Selçuk Üniversitesi, Stanford Üniversitesi, Londra Üniversitesi, Oxford Üniversitesi, York Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, SUNY Buffalo Üniversitesi, Duke Üniversitesi, Cardiff Üniversitesi, Ohio Eyalet Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Poznan Adam Mickiewicz Üniversitesi, Gdansk Üniversitesi İngiliz Kültürel Miras Kurumu ve Bordeaux Üniversitesi başta olmak üzere pek çok bireysel araştırmacının bağlantılı bulunduğu akademik kurumlardır.

Bu bülten Scott Haddow tarafından 2014 arşiv raporu üzerinden hazırlanmıştır (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Yıldız Dirmit tarafından Türkçeye çevrilmiştir.

Main Sponsors 2014

Other Sponsors 2014

2014 Field Team 2014 Kazi Ekibi

Project Director: Ian Hodder

Project Coordinator: Yıldız Dirmit

Assistant Director: Serap Özdöl

Government Representative: Sevgi Gürdal

Camp Manager: Levent Özer

Site Assistant: Hakan Özer

Site Custodians: İbrahim Eken, Mustafa Tokyağsun, Hasan Tokyağsun

Field Supervisors: James Taylor & Burcu Tung

Reflexive Methodology: Åsa Berggren

East Mound Excavations: Renata Araujo, Numan Arslan, Jeffrey Bryant, Gesualdo Busacca, Patrycja Bielska, Matthew Britten, Katarzyna Bzduch, Piotr Ciesielski, Maciej Chylenski, Agata Czeszewska, Mateusz Dembowiak, Leslie Edmonds, Sophie Ekstrand, Duygu Ertemin, Patrycja Filipowicz, Aroa Garcia-Suarez, Remi Hadad, Christoffer Hagberg, Katarzyna Harabas, Jędrzej Hordecki, Susan Hyden, Trevor Iliff, Justine Issavi, Erik Johansson, Karolina Joka, Kristina Jonsson, Kevin Kay, Arek Klimowicz, Gülbin Kulbay, Stella Macheridis, Anna Marchlewska, Allison Mickel, Paul Pettersson, Kate Rose, Martyna Szymczak, Onur Yüksel

3D Digging Project: Elisa Biancifiori, Maurizio Forte, Nicola Lercari, Katherine Mck-
uster, Francesca Pajno, Matteo Pilati, Charles Piver

Stanford Field School: Jenna Fowler, Kate Nelson, Elizabeth Margolin, Hannah Shil-
ling, Margaret Tomaszczuk

Selçuk University Field Students: Selma Efele, Kerim Ergen, Osman Ertürk, Uğur-
can Selçuk, Recep Yunus Serin

Cardiff University Field Students: Rifat Ahsan, Thomas Allen, Gemma Ashbury,
Antonia James, Aruna Pawson, Megan Ridsdale, Jessica Scorer

Survey: Marek Baranski

GIS: Camilla Mazzucato

Conservation: Kiraz Akoğlu, Oliver Burton, Elif Çıplak, Christopher Cleere, Michelle
Crepeau, Courtney Kemnitz, Laurie King, Ashley Lingle, Mehmet Mertek, Phil Park-
es, Flavia Ravaioli, Jerrod Seifert

IT Systems: Ahmet Bozgeyik

Database Development: Claudia Engel

Image and Media: Marta Perlinska, Jason Quinlan

Illustration: Katy Killackey

Finds: Kyle Crosset, Lisa Guerre

Heavy Residue: Dragana Filipović, Jovana Tripković, Milena Vasić

Faunal Team: Andrew Cochrane, Julie Daujat, Arzu Demiregi, Hayley Foster,
Emma Jenkins, Richard Madgwich, Jacqui Mulville, David Orton, Kathryn Twiss,
Jesse Wolfhagen

Malacology: Daniella Bar-Yosef

Human Remains: Barbara Betz, Merve Ceylan, Bonnie Glencross, Scott Haddow,
Claire Hodson, Christopher Knüsel, Cansu Kurt, Clark Larson, Marco Milella, Sophie
Moore, Belinda Tibbets

Palaeobotany: Amy Bogaard, Lara González Carretero, Mike Charles, Draga-
na Filipović, Dorian Fuller, Laura Green, Mikael Larsson, Amanda Leon, Elizabeth
Stroud, Gregory Thoma, Hüseyin Yaşlı

Anthracology: Eleni Asouti, Ceren Kabukçu

Phytoliths: Juan Jose Garcia Granero Fos, Marco Madella

Chipped Stone: Tristan Carter, Davide D'Errico, Sean Doyle, Adam Nazarov, Chris-
tina Lemoniri, Anda Petrovic

Ground Stone: Charlotte Spiering, Marketa Stovickova, Christina Tsoraki, Anne van
Gijn, Mirjam van Saane

Pottery: Serap Özdöl, Duygu Tarkan

Figurines and Clay Objects: Lucy Bennison Chapman, Lindsay Der, Lynn Meskell,
Carolyn Nakamura

Dating: Alex Bayliss

Site Visualization: Gözde Can, Angeliki Chrysanthi, Erica Emond, Andrew Hender-
son, Kerrie Hoffman, Ian Kirkpatrick, Gamze Meşe, Sara Perry, Özgür Can Uslu,
Lucy Wheeler

West Mound Team: Peter Biehl, Jacob Brady, Hallvard Bruvoll, Caitlin Curtis, Ing-
mar Franz, Naumov Goce, Sonia Ostaptchouk, Camille Pilliougine, Jana Rogasch,
Ivana Stojanović, Elizabeth Stroud, Talu Emre Tüntaş, Alice Vinet, Patrick Willett

Archaeology Workshop: Cumhuriyet Ertüzün, Tunc İlada, Aydan Karademir, Gülay
Sert, Hatice Tokyağsun

House Staff: Mehmet Altınay, Gülsüm Eken, Nevriye Şener, Mavili Tokyağsun, Kezi-
ban Sivas

Site Workers: Hasan Akçay, Mustafa Akyurt, İsa Bilgiç, İsmail Bülüş, Mahmut Çelik,
Haşim Ferahkaya, Orhan Kuşçuoğlu, Muhammet Söken, Hasan Yaşlı, Hüseyin Yaşlı,
Metin Yaşlı, Mustafa Yaşlı, Osman Yaşlı, Lokman Yaşlı

Residue Sorters: Hatice Çelik, Şenay Yasli, Hatice Tokyağsun

Join the Friends of Çatalhöyük

The Friends of Çatalhöyük was set up to promote the project's endeavors in excavation, conservation and heritage management at the site; to promote public interest in the site, both local and international; and to promote scientific research into the understanding of the site and its setting. Members receive Newsletters that cover recent activities of the project and results of the excavations. We also keep our members informed of relevant lectures and events. If you are interested in joining, please complete the form below and return it with your remittance to the address indicated. Please make cheques payable to "Stanford University" (we cannot accept credit card payments). If you require further details, please contact the Çatalhöyük Office (catalhoyuk@stanford.edu).

Return to:

The Friends of Çatalhöyük
Çatalhöyük Research Project
Stanford Archaeology Center
PO Box 20446
Stanford University
Stanford CA 94309
USA

THE FRIENDS OF ÇATALHÖYÜK	
☐	Annual Membership minimum.....\$40
☐	Students and concessions.....\$20
☐	I wish to make a donation for.....\$ _____
Name:	
Address:	
Telephone:	Email: